

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 19. 10. 2023 v senátu složeném z jeho předsedy Mgr. Štěpána Jirounka, přísedících Antonína Jirase a Václava Bečváře,

takto:

obžalovaný

A. M.

narozený [redacted] v Tunisku, občan Tuniska, zaměstnanec provozovny [redacted]
trvale bytem [redacted], Kladno, adresa pro účely doručování [redacted], Kladno,

je vinen, že

nejméně v době od srpna roku 2021 do 25. 2. 2022 v Kladně, ve společném bydlišti, ve [redacted] ulici, psychicky a fyzicky týral svou manželku V. M. [redacted], a to tak, že jí opakovaně hrubě urážel vulgárními výrazy, verbálně ji ponižoval a vyjadřoval k ní odpor a nenávist, opakovaně ji bil otevřenou dlaní do zadní části hlavy a obličeje, házel po ní různé předměty, přičemž minimálně v jednom případě ji zasáhl mobilním telefonem do oblasti stehna a tím jí způsobil hematom, dále po poškození ve stejném období požadoval navrácení různých peněžních částek, které poškozené poskytl na chod jejich společné domácnosti a to za užití nekonkrétních osobních i telefonických výhrůžek, dále ve stejném období vyhrožoval poškozené tím, že pokud jí něco udělá nebo zabije, tak dá dceru do babyboxu a dále dne 6. 9. 2021 v 00.25 hodin prostřednictvím konverzace na sociální síti vyhrožoval poškozené rozbitím obličeje, pokud mu bude psát, přičemž

se u poškozené v důsledku dlouhodobého zlého zacházení rozvinula posttraumatická stresová porucha, která omezovala poškozenou na obvyklém způsobu života po dobu delší než 6 týdnů zejména nepříjemným subjektivním prožitkem deprese, tenze, katatymním myšlením centrováním na týrání ze strany manžela, poruchami spánku s nepříjemnými sny, flashbaky, strachem ze svého manžela s anticipační tenzí ze setkání s ním a event. dalšího napadání z jeho strany, senzitivní vztahovačností, strachem vycházet osamocená ven, sociálním stažením, strachem navázat nový partnerský vztah, emoční nestabilitou s plaktivostí, opuštěním aktivit běžných před týráním ze strany manžela a zvýšeným strachem o dceru,

t e d y

týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí, způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví, a čin páchal po delší dobu,

čímž spáchal

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. b), d) trestního zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 199 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 30 (třiceti) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 48 (čtyřiceti osmi) měsíců.

Podle § 82 odst. 3, ve spojení s § 48 odst. 4 písm. e) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá, aby se v průběhu zkušební doby podmíněného odsouzení zdržel jakéhokoliv styku s poškozenou V. M. [redacted], narozenou [redacted], vyjma styku týkajícího se výchovy a výživy nezletilé dcery A. M. [redacted], narozené [redacted].

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená V. M. [redacted], narozená [redacted] odkazuje se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

1. Na základě provedeného dokazování dospěl soud ke skutkovému závěru tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, přičemž vycházel z výpovědi obžalovaného, zejména z výpovědi poškozené V. M. [redacted] ve spojení s výpověďmi svědků, závěry znaleckých posudků a listinnými důkazy (zejména sms komunikací) včetně kamerových záznamů. Pokud jde o učiněné skutkové závěry, tyto se nijak nelišili od podané obžaloby, nicméně je třeba uvést, že soud veškeré jednání spojil pod jeden skutek, neboť dospěl k závěru, že se jedná v souhrnu o jeden trestný čin (k tomu viz níže).
2. Obžalovaný A. M. [redacted] v podstatě veškeré protiprávní jednání ve vztahu k poškozené popřel, když uvedl, že si není vědom, že by udělal nějakou chybu, že by jí ublížil. Pochází z dobré rodiny, není žádný zločinec. Poškozená ho přesvědčila, aby s ní žil v České republice. Poškozená o něm všude píše, výslovně mu řekla, že když se vzdá dcery, všechna obvinění

Shodu s prvopisem potvrzuje Blanka Svoboda Šrajarová.

stáhne. Měli úplně normální vztah, ale když přijel do ČR, tak zjistil, že má poškozená psychické problémy. Její problémy pramení z dětství. Měli problémy v rodině, dokonce se snažil je usmířit. Její matka a bratr jsou však rasisti., vůbec ho nepřijali. Problémy nastaly hlavně po porodu dcery, kdy se chování poškozené k němu změnilo. Měla pořád problémy s penězi. Nechtěla, aby chodil ven s kamarády, žárlila na něj. Půjčovala si od něho, a když je chtěl vrátit, zavolala na něj policii. Při vyzvedávání dcery na něj opakovaně zavolala policii a obvinila ho, že je pod vlivem drog nebo alkoholu. Nic z toho nebyla pravda, policie mu dělala testy. Co přijel do Čech, pořád pracoval, poškozená žádné příjmy neměla. Dvakrát jí půjčil peníze. Byl zvyklý, že se manželé na všem podílí, ale to s poškozenou nebylo. Po manželce chtěl peníze vrátit, protože ona sama to nazvala půjčkou. Vše se točilo kolem dcery a o všem rozhodovala manželka. Pokud jde o násilí, tak je pravdou, že se jednou pohádali a manželce vzal mobil a odhodil ho (v přípravném řízení uvedl, že po ní jednou hodil mobil). Nikdy však svoji ženu neuhodil, nikdy proti ní nepoužil násilí. Občas se pohádali a možná jí i něco řekl, ale fyzické násilí nepoužil. Možná jí někdy nějakou nadávku i napsal, ale pokud jde o zprávy, které mu ukazovala policie, tak o těch nic neví. Ty psala poškozená ze svého Laptopu, nahrála to na něj. Chtěla se ho zbavit. Matka poškozené a její bratr ho fyzicky napadli, o čemž je i kamerový záznam, bylo to ve stejný den, kdy jí měl zlomit prst, ale k tomu nedošlo. Došlo i k napadení jeho kamaráda R. Poškozená mu zničila pověst. Nevěří, že se u poškozené rozvinula posttraumatická stresová porucha, umí to dobře hrát. Proč nikdo nezkoumal jeho, má taky psychické problémy. Poškozená za ním pořád chodí do práce a normálně se s ním baví. Jde o živá obvinění z její strany. Vztah s poškozenou je takový, že se v podstatě týká pouze péče o dceru. Když se jakkoliv zpozdí, hned poškozená volá policii. Obžalovaný žije s novou přítelkyní, se kterou nemá vůbec žádné problémy, čekají spolu narození potomka. Poškozené se bojí, bojí se, že ho připraví o dceru. Nikdy poškozené nevyhrožoval, neumí pořádně česky. S poškozenou se chtěl usmířit, ale ona dělá problémy. Výživné platí včas, občas dceři i něco koupí. Se svědkyní K. se poškozená domluvila, vše plánují proti němu.

3. Poškozená V. M. vypovídala zcela odlišně než obžalovaný, když podrobně popsala jednání, kterého se obžalovaný vůči ní dopustil. Vypověděla, že se poznali v Tunisku. V roce 2020 4.7. se tam brali. Vztah byl bezproblémový, až v květnu 2021 se jim podařilo vyřídit víza a obžalovaný přijel do ČR. Otěhotněla v Tunisu a termín porodu měla v červnu 2021. Problémy nastaly, když si našel práci, protože práce v ČR je náročnější. Chodil domů unavený a začal to řešit alkoholem a marihuanou. Začaly mezi nimi kvůli alkoholu a marihuaně stále častější konflikty. Věděla, že se jedná o marihuanu, protože se chlubil kamarádům po telefonu. Začal hodně pít, chodit za kamarády. Byl pořád našťavaný a začal si to vybíjet na ní. Poprvé se to stalo v září 2021, když přišel v noci z hospody opilý a vyrval jí dceru od prsu při kojení, což bylo pro ni bolestivé. Poškozená i dcera začaly obě plakat. Když mu řekla, proč nemůže počkat, tak jí dvakrát uhodil rukou do temene hlavy. Hodně jí to zarazilo, nečekala to. Telefonoval si často s kamarády dlouho do noci a nezajímalo ho to, že ona tam spí. Když se něco stalo, tak si to druhý den nepamatoval. Poté byl doma asi měsíc klid. Pak šel zase do hospody, ačkoliv byli domluveni jinak. Tak mu psala, že si myslela, že bude s nimi doma, a když se vrátil, tak rovnou přišel k ní a dal jí pohlavek zezadu do hlavy. Poté vytáhl telefon a začal číst zprávy, které mu psala a začal jí za každou dávat rány do hlavy. Bylo jich asi 30. Musela si krýt rukama obličej. Měla modřiny. Odešla do kuchyně a on za ní přišel, líbal jí na krk a chtěl sex, po tom všem. Nešlo to. Strašně se bála. Naštěstí se probudila dcera, tak jí šla nakojit a nevěděla, co bude. Pak se jí omlouval. Měly problémy, protože obžalovaný byl často pryč a vůbec se nestaral o rodinu. Všechno musela zařizovat ona. Když jí mlátil, tak jí pak řekl, že to bylo ze srandy, nicméně jí taky řekl, že když jí zabije, tak dá dítě na policii nebo do babyboxu. A na to nemůže zapomenout. Hrozně se bála o dceru. Vztah byl pro ni hrozně náročný, jeho nálady se měnily během minuty. Od té první facky vše začala řešit s kamarádkami. Začala vymýšlet plán útěku, kdyby se něco podobného opakovalo, kdyby přišel domů a začal jí mlátit. Měla připravené, že před ním uteče do sklepa. Stávalo se, že jí

psal, aby na něj nemluvila, že jí jinak rozbije hlavu. Vždy se bála jeho příchodu domů. Někdy přišel a kopnul do ní, někdy po ní něco hodil, třeba plechovku od piva. Takto to běželo dalších pár měsíců. Jednou dostala facku v souvislosti s telefonátem do kadeřnictví. Stávalo se, že přišel v noci, vzal si dceru, kterou vzbudil a po poškozené chtěl, aby mu nosila různé věci. Když to neudělala, tak po ní něco hodil nebo vstal a šel výhružně k ní. Kvůli dceři a ze strachu to raději udělala. Bála se vše nahlásit, ale pak sebrala odvahu a nakonec zajela na cizineckou policii. 1.1.2022 si zapomněl koupit cigarety a chtěl po ní, aby mu pro ně zajela. Když mu chtěla říct, že je blběj, hodil po ní telefon, trefil se jí do nohy, z čehož jí vznikla modřina a boule. Řešili i finanční problémy, protože jí řekl, že když má svůj byt, nebude jí nic dít. Občas musela poprosit matku, ale v únoru jí obžalovaný zakázal vídat se s matkou a nepřál si, aby její rodina vídala malou. S rodinou se raději nestýkala, protože se bála. Ještě v prosinci 2021 ho poprosila, protože jí nechtěl dávat peníze na nájem, zda by jí nepůjčil 14.000,- Kč. Souhlasil, ale chtěl je vrátit. Chtěla mu je vrátit z peněz od Úřadu práce, ale ty jí nepřišly a to ho naštvalo. Vše vygradovalo 25.2.2022, kdy mu spadla láhev, ona jí chtěla zvednout. Chytil lahev do ruky a zeptal se jí, jestli chce tu láhev rozbít o její hlavu. Začal přemýšlet nad těmi penězi a řekl jí, že má 5 minut na to, aby je přinesla. Snažila se mu to rozmluvit, ale on že má už jenom 4 minuty, aby peníze přinesla, jinak uvidí. Bála se, neboť jí psal i výhružky přes SMS. Bála se o sebe, ale hlavně o dceru. Šla pro dceru, sbalila jí věci, odešla z bytu, sjela do sklepa a zavolala policii. Pak přijela policie a zjistili, že obžalovaný odešel s kamarádem ven. I potom, co ho policie vykázala, a on se nemohl přibližovat, dělal problémy, hlavně při přebírání dcery. Opakovaně volali policii. Musela se na 3 měsíce odstěhovat, aby si odpočinula. Neustále jí volal a psal. Navštívila i intervenční centrum a podávala všechny možné návrhy. Bála se, že by se mohl vrátit. Bála se o život. Mají soudem nařízené styky s dcerou. Na jednom styku jí zlomil prst, musela do nemocnice, měla 5 týdnů sádku. Vyhržoval jí i smrtí. Začal jí vyprávět o kamarádovi, který se píchnul jehlou a umřel. Když se ho ptala, proč jí to říká a zda jí chce zabít, tak jí řekl, že ano. Všechny problémy nahlásila na policii a všechna předávání dcery si nahrávala. Při stycích s dcerou se snaží poškozené dotknout i na intimních partiích, je to nepříjemné. Bránil jí často v odchodu. Na styk s dcerou jednou přinesl zkumavku a měl v ní nějakou tekutinu. Zavolala policii, ale on to stačil vylít a policie to pak neřešila. Bojí se sama chodit ven, má strach, že by ho potkala. Vyhržoval jí i přes sociální síť, messenger. Neměla přístup na jeho sociální síť, k jeho mobilu, rozhodně nemohla psát sama sobě ty zprávy. Z jeho mobilu nemohla nikdy psát. S celou situací se svěřila kamarádkám, a to R [REDACTED] K [REDACTED] a L [REDACTED] K [REDACTED]. V minulosti se nikdy po psychické stránce neléčila, myslela si, že i s tímto problémem (vztah s obžalovaným) se vykecá kamarádkám, ale přerostlo to do takové fáze, kdy musela vyhledat pomoc. Od března 2022 navštěvuje psychologickou poradnu. Před tím byla vstřícná, šťastná, společenská, teď je psychicky rozložená, padají jí vlasy, před každým stykem jí není dobře. Úplně se změnila. Nemůže navázat vztah s novým mužem, je to pro ni nepředstavitelné. Zpětně jí došlo, že ten vztah byl jenom naoko kvůli vízu. Poškozená špatně spí, zdají se jí sny, kdy jí obžalovaný vraždí. Když jde po ulici a slyší kroky, hned se otáčí. Zdravotní problémy má i dcera, má bolesti, chronickou zácpu, to obžalovaný moc nerespektuje. Vždy když byly ve vztahu problémy, tak se obžalovaný omlouval (kromě modřiny na noze), někdy jí přinesl kytku, proto věřila, že se to změní. Když to začalo být intenzivní, tak věděla, že už asi nebude jiná cesta ven, než útěk. Právě kvůli strachu věděla, že už se k němu nechce vrátit po zásahu policie. Ukončit vztah bylo její rozhodnutí. Dcera se obžalovaného asi bojí, pokaždé, když má jít k němu, tak brečí. Obžalovaný má dceru asi rád, ale občas o tom pochybuje.

4. Svědkyně V [REDACTED] M [REDACTED], matka poškozené vypověděla, že se dcera s obžalovaným seznámila v Tunisu. Uzavřeli sňatek, ona sama byla proti tomu, což jí dcera vyčítala, a proto vychladly jejich vztahy. Dcera se pak vrátila těhotná, což svědkyni dostalo do kolen. Vztahy byly špatné, ale dcera v červnu porodila. Potom nějak dceru pozvala na jeden svátek Vánoční, aby přijela sama, ona využila nepřítomnosti pana A [REDACTED] a přijela k nim na návštěvu. Svědkyně

viděla její zbídačený stav, propadlé rysy, uplakaná, skoro bez vlasů. A působila nešťastně. Dcera jí prozradila, že když bylo malé pár měsíců, tak jí odtrhl od prsa, což jí samozřejmě bolelo, jak duševně, tak fyzicky. To mě trochu navedlo, že není všechno v pořádku. Vyvrcholilo to v únoru, kdy 25.2. dcera volala, že je tam kriminální policie, že utekla před manželem do sklepení, kde on neměl přístup, protože ona měla čip, že to dlouhodobě plánovala s nějakou kamarádkou, že se jí v manželství nedaří dobře, že jí bije, tak s manželem přijeli a přijel syn z Prahy, aby byli nápomocni tomu tragickému osudu, neboť jí šlo o život, prý měla pět minut na to, aby mu vrátila nějaké peníze. Obžalovaný byl druhý den vykázaný z bytu na 10 dní, dceři bylo poraďeno, aby šla na intervenční centrum. Dvakrát se k soudu dával zákaz přiblížení, protože on stejně opustil to společné bydliště na té [REDAKCE] ulici, odstěhoval se, v podstatě si vzal své věci a odešel někam do Rozdělova. Pak začalo peklo. Při předání dcery obžalovaný v podstatě poškozenou deptá. Na styky začali chodit s poškozenou, aby jí ochránili, protože z toho byla hotová. Stávaly se tam incidenty. Zamezí jí třeba odchod s kočárkem tím, že strčí před kočár nohu, vlezte do vchodu až k výtahu, nepustí ten výtah, dokud nemá dcera možnost odejít z toho výtahu nahoru. Byla přítomna čtyřem nebo pěti incidentům tohoto typu. Dceři zlomil v pizzerii prst. Jednou se synem slyšeli, jak jí vyhrožoval smrtí. Ta agresivita je pořád stejná, teď byl naposledy incident u nás před domem, před dceřiným domem. Přišel na styk a měl v ruce zkumavku s nějakou tekutinou, tak se dcera zeptala, co to má. Zavolali proto policii, protože měli strach, ale obžalovaný to mezitím vylil. Při stycích nejde ani tak o dítě, jako o snahu obžalovaného trápit poškozenou. Ví o tom, že ve vztahu se dělo třeba to, že přišel pozdě v noci, chtěl si třeba s holčičkou hrát, ona spala, tak jí probudil, protože on si chtěl hrát s holčičkou. To, že špatně spinká, to ho nezajímalo. Nejhorší, co jí řekla dcera, že přišel pozdě v noci a hodně krát jí udeřil do zátylku. Něco v tu chvíli dožívala pro malou, prostě večer šla něco na stroji, aby měla čas. To bylo asi to nejhorší napadení. Poté po ní házel věci. Viděla akorát fotografie té nohy, kdy měl po ní hodin předmět, telefon, nevím. Ale házel i pixly od piva nebo flašku, to teď přesně nevím. Pokud jde o dceru a její psychický stav, nikdy před tím se neléčila se svým psychickým stavem. Byla to veselá holka, která si užívala života. Jak byla rozešlá s chlapcem, se kterým byla 9 let, tak si poté začala trochu vyhazovat z kopýtka, s tím, že si dopřála i nějakou delší dovolenou, nebo prostě chodila tancovat salsu, byla plná života. Neměli s ní absolutně žádné potíže. Nyní se bojí vycházet ven, ohlíží se, jde s kočárkem, ohlíží se nebo se bojí do výtahu. Ona fakt je úplně jiná osobnost, prostě pláčtivá, bojí se. Rozhodně nikdo z rodiny není rasistou.

5. Svědkyně R [REDAKCE] B [REDAKCE] K [REDAKCE] vypověděla, že vztah poškozené s obžalovaným byl po narození dcery velmi problémový, kdy se choval k ní agresivně. Už po narození dítěte většinu času trávil mimo domov, kouřil marihuanu, pil alkohol, když ho V [REDAKCE] opakovaně prosila, aby se věnoval rodině, tak to nedělal. V [REDAKCE] se jí svěřovala úplně se vším, vlastně v ten den, kdy před A [REDAKCE] musela utéci, tak se jí snažila pomoci v tom, že jí řekla, že zavolá taxíka, aby ihned přijela do Prahy, že se nemusí bát, že u ní může být tak dlouho, jak bude chtít. Poškozená se ho strašně bála. Úplně se klepala, nebila schopná komunikace. Svědkyně měla strach, aby jí něco neudělal. S poškozenou se seznámili v roce 2018. Před vtahem s obžalovaným byla poškozená strašně veselá a od vztahu s obžalovaným se strašně změnila. Vůbec jí nepoznávala, byla zamlklá, padaly jí vlasy, vypadala otřesně, bylo na ní vidět, že vůbec nespí. Bála se hlavně o to dítě. Velmi často jí psala, že ji odtrhává dítě, když kojila dítě, od prsu. Potom se dozvěděla, že po ní A [REDAKCE] hodil telefon, kdy i ona sama jí poslala fotky podlitin na noze, které z toho měla. Věčně se rozčiloval, házel věcmi, říkal jí, že je tlustá, že je k ničemu, nepřispíval na chod domácnosti, takže V [REDAKCE] šla, snažila se vydělávat, aby tu domácnost udržela ona sama, protože on nedělal vůbec nic, jenom ležel na kavalci a kouřil z okna, i když byl doma novorozenec. Nikdy však nebyla přítomna žádnému fyzickému konfliktu. Všechny zprávy, které viděla, jí vždycky V [REDAKCE] poslala, a když se vždycky něco konkrétně stalo, tak jí ihned psala nebo volala, nebo nahrávala hlasové zprávy. Současný psychický stav poškozené je takový, že se ho strašně bojí, zejména se bojí v neděli a ve středu,

kdy má probíhat styk. Několikrát jí vyhrožoval smrtí, že zabije i A■■■■. Při tom jednom styku jí zlomil prst na ruce. Před tím soudem se to V■■■■ snažila vyřešit tak, že poprosila bratra a matku, aby u těch styků byli, aby tomu předešla, protože pokaždé, když přišla sama, třeba v průběhu července, tak A■■■■ byl schopný jí nadávat, vyvolával na ní nátlak, tlačit jí do výtahu, ona se ho prostě strašně bojí.

6. Svědek M■■■■ V■■■■, bratr poškozené vypověděl, že byli v rodině od počátku proti vztahu obžalovaného s poškozenou. O vztah tedy nejevil zájem, což se změnilo, když se dozvěděl o problémech ve vztahu. Obžalovaný na ni byl vulgární, ponižoval ji. Radili ji, aby vztah ukončila, ale ona si obžalovaného vzala a pak spolu měli dítě. Vztahy v rodině díky tomu úplně ochladly. Obžalovaný přijel do ČR před narozením A■■■■, a to došlo k přerušení vztahů. Až do incidentu v roce 2022 se s poškozenou neviděli. Ozvala se až v tom únoru 2022, kdy došlo tedy k tomu vyhrožování a útěku sestry do toho sklepa. Těsně před půlnocí mu volala matka, že se stal incident, že sestra je ve sklepě, utíká před vyhrožováním smrtí, nebo výhrůžkami, pokud nevrátí peníze, že něco uvidí. Pokud se dotkne něčeho, co měl vedle sebe, měl vedle sebe láhve, která mu v noci spadla na zem, kdy on dělal nepořádek a byl agresivní v tu noc, sestra se pokusila po něm dělat pořádek, tak řekl, že pokud sáhne na tu láhev, co tady skopnul, tak jí tou láhví praští. A přes výhrůžky typu ublížím ti a máš deset minut, nebo pět minut na to, abys mi vrátila peníze, které jsem ti půjčil někdy v prosinci, což měla být částka údajně na telefon a pro rodinu. Začal vyhrožovat, tak jako vyhrožoval před tím, což ty výhrůžky se dozvěděli zpětně, že už byly několikrát, že sestru zbaví života a malou vrátí do babyboxu, pokud ona nebude dělat, co on chce. Takže ten den poškozená ze strachu, z minulých incidentů, ze strachu toho večera, se rozhodla, že využije únikového plánu, na kterém dlouho pracovala se svou kamarádkou, kdyby cokoliv se stalo, že uteče do sklepa. Vzala malou, utekla do sklepa, zavolala policii. Pomohli tedy poškozené, ale obžalovaný jako člověk, který byl vykázan, po čtrnácti dnech se neustále na adresu vracel, zvonil, dožadoval se vstupu, telefonoval, ráno, odpoledne, večer. Načež se rozhodli sestru odstěhovat, dostala nabídku bydlení v Praze, takže jí pomohli se odstěhovat a až do června 2022 se nacházela mimo své bydliště, protože se báli rizika toho setkání s A■■■■. Pak museli začít dávat malou ke styku s obžalovaným a začaly další problémy. Obžalovaný se třeba dostavil až na 3. styk a od té doby začaly problémy. Byl agresivní, nebo byl pod vlivem alkoholu či drog. Slovně je napadal. Chodili s poškozenou, neboť tato se ho bála. Jednou sestře kvůli styku zavolal a slyšel, jak mu sestra říká, že obžalovaný je nepříjemný, nepřítel, že jsou v pizzerii, že na ní křičí, řve na ní, že chodí z rohu do rohu, aby na ní nemohl a toho 6.11. jí na tom styku napadl, zlomil jí prst a byl k ní agresivní, vyhrožoval jí smrtí a zabitím, jí a malé A■■■■, to vše z telefonu slyšel. On vyhrožoval anglicky, takže mu sestra řekla, ať zavolá policii, že jí zlomil prst. Zavolal policii, policie se na místo dostavila, takže měli zase další incident. Všechny styky byly vyhrocené, opakovaně byla přivolána policie. Nešlo ani o dceru, ale o příležitost dělat poškozené zle. Na styky chodil obžalovaný s plechovkou od piva, pod vlivem, dokonce jednou přinesl zkumavku s tekutinou nebo jí vyhrožoval injekční stříkačkou, což opět vyvolalo strach poškozené. Modlí se, aby se k nim obžalovaný nevracel. Nechtějí, aby ty styky tady probíhaly, nechtějí ho v rodině. Nevědí, s kým se vlastně stýká a čeho je vlastně schopný. Poškozená v podstatě ztratila chuť do života, byla veselá, aktivní, teď je z ní úplně jiný člověk. Její psychický stav, v tuto chvíli, je takový, že samozřejmě volá o pomoc, když potřebuje jít někam ven a bojí se, že by mohl nastat okamžik, kdy by se mohli potkat. Ve všech případech, když navštěvují psycholožku, nebo když navštěvují doktora, nebo kohokoliv dalšího, tak volá, jestli by nemohli asistovat, nebo pohlídat malou, nebo aby nebyla vystavena nějakému riziku venku, protože když je někde s malou venku, tak se k ní okamžitě hlásí. Nemyslí si, že je schopná se v tuto chvíli vrátit do té pohody, kterou měla před tím, protože se ohlíží, neustále kontroluje telefony, neví, proč pořád vyzvání, má strach, že ho někde potká a bude jí ublíženo, nerada chodí ven, bojí se odcestovat, protože už za to, že jela na dovolenou na tři dny, dopředu to dala vědět, že nebude styk, že si potřebuje odpočinout, bála se odcestovat, protože

hned poté, co přicestovala, dostala výhrůžné SMS, nadávky. Pochopil, že při tom incidentu v tom únoru byl obžalovaný rozhodnut sestru buďto opakovaně mlátit, což už v předchozí době dělal. Fackoval ji, házel po ni předměty, vyhrožoval jí zabitím a smrtí. Byl schopen přicházet s cizími látkami na styky s malou dcerkou, dvouletou a nebyl ochoten říci, co v té zkuravce má. Vyhrožoval drogami, jakýmsi incidenty, ať si dá pozor, že je někdo zabije. Je schopen prakticky psychologicky mučit člověka, kterého si do své moci vezme. Je schopen násilí, což se projevovalo na tom, jak matce vytrhával kočárek, je schopen lhát, je schopen manipulace, je schopen agrese, velmi významné agrese, může vzít i nástroj, jakoukoliv zbraň, nuž, a použít ji proti člověku.

7. Svědek M. A. vypověděl, že obžalovanému nabídl práci, když přišel k nim do pizzerie. Od začátku s ním byli spokojeni. Seznámil se i s jeho ženou a dcerou, která k nim chodila často. Byl příjemný chlap, měl hezký vztah s manželkou a dcerou a tak bylo pro něj překvapením, co se stalo. Jednou byl přítomen situaci, kdy k obžalovanému domů přijela policie, protože se asi pohádali s manželkou, takže ho policie poprosila, aby uklidnil obžalovaného. Slyšel poté, že manželka litovala toho, že zavolala policii. Neviděl jinak, že by byl v jejich vztahu problém. Ona chodila denně dvakrát za ním. S obžalovaným neměl nikdo problém. Obžalovaný mu vždy pomohl, když bylo potřeba. Jednou u nich v pizzerii došlo k hádce mezi obžalovaným a poškozenou, to bylo již po rozvodu. Obžalovaný přišel s dcerou a za ním pak přišla poškozená, že obžalovaný má právo na dvě hodiny a ona chce být u toho. Obžalovaný byl rozčilený. Hádali se a přetahovali o dceru. Nedošlo tam k napadení, fyzickému kontaktu. Oni mluvili mezi sebou anglicky, já už moc anglicky neumím. Trvalo to skoro půl hodiny. Zavolali policii a poté přišla máma a bratr V., začali zase nadávat. Volali záchranku, ale záchranka nezasahovala. Ale poškozená říkala, že má zranění prstu. Nevěděl o tom, že by obžalovaný holdoval alkoholu. Obžalovaný u něho bral asi 25.000,- Kč měsíčně. Podle něho nebyl obžalovaný schopen poškozené ublížit. Obžalovaný se s poškozenou k sobě chovali hezky. Obžalovaný si stěžoval, že matka poškozené je ani nepříjde navštívit.
8. Svědek Yakouben Razik vypověděl, že mu obžalovaný říkal, že ho matka a bratr poškozené nemají rádi. Obžalovaný byl v pohodě, měl rád svoji dceru. V pizzerii u konfliktu přítomen byl, ale nebyl přítomen tomu, že by obžalovaný poškozenou nějak napadl nebo urážel. Neví o žádném zranění. Pak přijela policie.
9. Svědkyně I. K. vypověděla, že se s poškozenou zná už zhruba 9-10 let. Od doby, co má dceru se navštěvují již méně, ale předtím to bylo často. Zhruba tři roky nebo čtyři roky zpátky jela poškozená na pracovní cestu do Tunisu a tam se seznámila s A. Zpočátku to bylo v pohodě. Poté si A. vzala, otěhotněla a snažila se ho dostat sem do Čech, což se povedlo. Od té doby, co začali spolu žít, tak jí poškozená začínala posílat zprávy toho typu, že se ho bojí, že jí dal A. přes hubu, že má modřiny, že jí vyhrožuje a začalo se to stupňovat asi v době, kdy porodila malou A., poté už to bylo každou chvíli, co jí psala, posílala fotky a prosila jí, kdyby jí prozváněla vícekrát za sebou, tak ať zavolá policii na její adresu. A. nebyl moc doma, pořád chodil s kamarády ven. Jednou měla jet s poškozenou do Prahy, při té příležitosti se stavit u A. v práci. Takže to bylo jednou, co A. potkala. V podstatě to vyvrcholilo to tím, že jí V. psala, že utekla s malou A. do sklepa, že volala policii. Říkala, že má s nimi A. zákaz styku, že jí vyhrožoval, po rozvodu při předání, nebo u předání dítěte měli nějaké hádky, věčně neshody, že jí zlomil prst na ruce a pořád má s ním nějaké starosti, problémy. Byly domluvené, že když jí vícekrát prozvoní, že má volat policii. To se nikdy nestalo, ale když utekla do toho sklepa, tak jí volala z toho sklepa, že je dole a že zavolala policii. Když poškozená s obžalovaným přestala komunikovat, tak svědkyni volal a prosil jí, aby se za něj přimluvila u poškozené. Vyhrocené situaci nikdy přítomna nebyla, ale poškozená jí vždycky psala a posílala jí fotky zranění. Před tím, než poznala A., byla taková hodně veselá holka, pořád se smála, bavila se, chodila tancovat a po seznámení s A. se to úplně otočilo, ona začala být nervózní, vystresovaná a pořád byla napnutá,

nedokázala se bavit, málo se smála, skoro vůbec, akorát na tu A. určitě na ní bylo vidět, že se něco děje. V současné době stále není v klidu, s malou A. se bojí, bojí se předávat to dítě, protože to nebylo jediné předání, které bylo v klidu. A. je prostě člověk, který se neumí ovládat a vytočí ho každá maličkost, co se týče třeba V. ona něco řekla, už to bylo špatně a už byl naštvaný a po ní startoval. V. mluvila o fyzickém násilí, nebylo to jednou, bylo to asi třikrát, co jí vlastně i poslala fotky. Jednou to bylo, že po ní A. hodil telefon, podruhé, že jí nějak hodně špatně strčil a ona si narazila, že měla modřinu na noze, na stehně, potřetí to byl ten zlomený malíček při předání A. Zmínila se, že za každé špatné slovo dostává facky. Zmínila se samozřejmě i o urážení, že ho není hodna, že on dělá maximum a ona si ho ani nezaslouží, také věci. Urážel jí hodně, nadával jí i do toho, že je tlustá a blbá. Vyhržoval jí, že zabije A. že zabije jí, pokud se to vše neuklidní a zůstane s ním. Těžko se to popisuje, vyhrožoval jí. Vše má zprostředkované přes sociální síť.

10. Svědkyně A. B. vypověděla, že momentálně s obžalovaným bydlí, bydlí spolu od června nebo května 2023, je těhotná v šestém měsíci, otec je samozřejmě pan A. M. Obžalovaný není agresivní, je na ni hodný. Byla přítomna tomu, když docházelo mezi A. a jeho bývalou ženou k předávání dcery. První styky neviděla. Poté byla na stycích, to bylo v době, co spolu už bydleli. Vždycky to probíhalo slušně, nebyl nějak sprostý, nebyl agresivní. On svou dceru hrozně miluje, hrozně za ní bude bojovat, vždycky. Slyšela verzi paní V. i pana A. a myslí si, že A. agresivní nikdy nebyl, neví. Obžalovaný říkal, že jí nikdy nemlátil, nikdy nebyl na ní agresivní, sprostý, nic a ona mu věří. A. neužívá návykové látky, alkohol pije jen na oslavě, ale to každý. Návykové látky, jako marihuanu, neužívá. Poškozenou nezná, ale připadá jí to, že ona bojuje za to, aby mu vzala dceru, aby ho dostala do vězení, nebo ne do vězení, ale aby mu tady udělala peklo. Působí to tak na ni. Nemyslí si, že mu brání ve styku s dcerou.

11. V dané věci byl na osobu obžalované vypracován posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie a psychiatrie, přičemž soud vyslechl u hlavního líčení oba znalce. Z posudku samotného soud zjistil, že z psychologického hlediska má poškozená integrovanou senzitivní osobnost s přiměřenou mírou sebekontroly, intelekt má v pásmu průměru. Schopnost poškozené správně vnímat prožité události a následně je reprodukovat není narušená. Nebylo zjištěno, že by poškozená byla ovlivňována ke změně výpovědi. Z psychiatrické části posudku vyplývá, že poškozená v souvislosti s jednáním obviněného utrpěla posttraumatickou stresovou poruchu, která ji omezovala v obvyklém způsobu života po dobu delší než 6 měsíců zejména nepříjemnými subjektivními prožitky, depresemi, tenzí, katatymním myšlením centrováním na týrání ze strany manžela, poruchami spánku s nepříjemnými sny, flashbaky, strachem ze svého manžela s anticipační tenzí ze setkání s ním a event. dalšího napadání z jeho strany, senzitivní vztahovostí, strachem vycházet osamocená ven, sociálním stažením, strachem navázat nový partnerský vztah, emoční nestabilitou s plačtivostí, opuštěním aktivit běžných před týráním ze strany manžela a zvýšeným strachem o dceru. U hlavního líčení Mgr. D. D. dále uvedla, že nebyly u poškozené zjištěny důvody, proč by měla být výpověď poškozené zkreslena, nenalezli ani sklony ke konfabulaci. Problémy ve vztahu nastaly po porodu dcery, kdy se začala objevovat agrese ze strany manžela. U poškozené se rozvinula percepce oběti, z analýzy vztahu pak vyplynulo, že z konfliktního domácího násilí se charakter vztahování se obžalovaného k poškozené měnil na týrání. Primárně byly shledány znaky týrané osoby. To, co shledali u poškozené, odpovídalo tomu, jak situaci popisovala. Poškozená přitom splnila všechny faktory specifické věrohodnosti. Posttrauma se rozvinulo ryze na základě jednání obžalovaného. U poškozené neshledala, že by byla vedena nějakou jinou motivací, aby vypovídala nepravdu. i přesto všechno, co se stalo, ho stejně nechá odejít s dcerou, nesnaží se mu bránit ve styku. MUDr. Vlastimil Tichý dále uvedl, že se posttraumatická stresová porucha rozvinula u poškozené jako přímý následek týrání ze strany obžalovaného a trvá doposud, tedy k datu vyšetření. Porucha vznikla od počátku

napadání obžalovaným a omezila poškozenou depresemi, tenzí, katatymním myšlením, poruchami spánku, flashbaky, strachem z obžalovaného, strachem vycházet ven, emoční nestabilitou, strachem o dceru a dalším. Byla zjištěna středně těžká porucha u poškozené. Z psychiatrického hlediska neshledal, že by zjištěné neodpovídalo realitě, že by si měla poškozená něco vymyslet. Neměl o tom žádné pochyby. Pokud by použil stupnici, kde 0% je v pořádku, a 100% jsou největší psychické obtíže, tak v době vyšetření byla poškozená na 90%. Díky psychoterapii došlo k určitému zlepšení, ale vše se vrací s probíhajícím trestním řízením.

12. Dále soud k důkazům provedl i kamerové záznamy. Z kamerového záznamu ze dne 6.11.2022 soud zjistil, že daného dne se poškozená s dcerou setkala s obžalovaným v provozovně pizzerie, přičemž z tohoto záznamu je evidentní, že došlo k vyhrocené situaci mezi obžalovaným a poškozenou. Tato vyhrocenost vyplývá ze skutečnosti, že situaci musel zklidňovat i majitel provozovny M. A. a dále skutečnosti, že se na místo dostavila matka a bratr poškozené. Z úředního záznamu ze dne 25.2.2023 soud zjistil, že poškozená oznámila na policii obavu z obžalovaného a utekla před ním z bytu. Z fotografie předložené poškozenou soud zjistil podobu zranění na noze, o němž hovořila poškozená. Dále měl soud k dispozici mobilní konverzaci poškozené s obžalovaným (k tomu, že se jednalo o komunikaci s obžalovaným, viz níže), z níž je patrné, že obžalovaný poškozenou urážel nadávkami (děvka, kurva, píča) a rovněž ji vyhrožoval rozbitím hlavy, pokud mu nepřestane psát. Stejně tak měl soud k dispozici messengerovou komunikaci mezi poškozenou a R. K., z níž je patrné, že se poškozená s problémy ze vztahu svěřovala své kamarádce a posílala jí i fotky zranění. V komunikaci je zmiňováno i fyzické násilí ve vztahu k poškozené (30 ran do hlavy). Soud k důkazu provedl i audio záznamy hovorů poškozené a její kamarádky, kde právě rozebírají údery ze strany obžalovaného a strach poškozené z něj. Soud provedl k důkazu i záznamy z bezpečnostních kamer objektu čp. 2166 v ulici Kladno, na nichž však nebylo zjištěno žádné relevantní jednání ze strany obžalovaného. Pouze je z těchto záznamů patrné, že policie ČR opakovaně vyjížděla k řešení oznámení ohledně obžalovaného a poškozené. Z lékařské zprávy A. M. soud zjistil, že holčička je v pořádku, na kontroly se dostavuje pravidelně s matkou, přičemž tato se občas zmíní o nevhodném chování obžalovaného k její osobě. Ze zprávy Intervenčního centra ze dne 25.3.2022 soud zjistil, že poškozená je v péči centra od 28.2.2022, kdy byla kontaktována v návaznosti na vykázaní obžalovaného ze společného bydliště. Poškozená podstupuje terapii jednou za 14 dnů. Zpočátku byla zaplavena strachem a úzkostmi, ale situace se zlepšuje. K některým předáním nezletilé dcery musela být volána policie. Z úředního záznamu o vykázaní soud zjistil, že obžalovaný byl dne 26.2.2022 na 10 dnů vykázan ze společného bydliště na adresu Kladno. Následně bylo Okresním soudem v Kladně dne 3.3.2022 vydáno na 30 dnů předběžné opatření ohledně zákazu styku obžalovaného s poškozenou a vstupu do společného obydlí. Toto předběžné opatření pak již nebylo prodlouženo, respektive návrh na prodloužení byl zamítnut, jak plyne z usnesení Okresního soudu v Kladně. Ze zprávy policie soud zjistil, že bylo zahájeno trestní řízení pro nebezpečné pronásledování poškozené obžalovaným, nicméně toto bylo postoupeno na přestupek. Soud k důkazu provedl i rozsudky Okresního soudu v Kladně, jimiž bylo manželství obžalovaného s poškozenou rozvedeno, a následně byl upraven styk obžalovaného s nezletilou dcerou. Dále soud k důkazu provedl audio a video záznamy z předávání dcery mezi obžalovaným a poškozenou, které poskytla sama poškozená. Na těchto záznamech je zachycen průběh předání, kdy z těchto záznamů je patrné v podstatě „nátlakové“ jednání ze strany obžalovaného k poškozené. Jedná se jak o slovní nátlak, tak i o fyzický, kdy je zřejmé, že v některých případech nechce nechat poškozenou z místa odejít, zastupuje jí cestu, dává nohu před kočárek apod. Na jedné z audio nahrávek obžalovaný mluví o jehle a kamarádovi s tím, že může v jedné sekundě život skončit či zastavit. Na této nahrávce se poškozená obžalovaného rovněž ptá, zda to má být

vyhrožování, že jí zabije. Na další audio nahrávce poškozená s obžalovaným řeší, co má v ruce, přičemž on jí to nechce ukázat.

13. Z dalších listinných důkazů k osobě obžalovaného soud zjistil, že tento je projednáván pro další skutky ve vztahu k poškozené (zejména zlomení prstu, ublížení na zdraví). V místě bydliště nebyl projednáván pro přestupek, respektive pro jeden přestupek z března 2022 ano, a sice pro přestupek z období po nyní projednávané trestné činnosti, kdy porušil vykazání ze společného obydlí, za což mu byla uložena pokuta ve výši 1000- Kč. V rejstříku trestu nemá žádný záznam.
14. Pokud jde o další důkazy, respektive návrhy na provedení dokazování, tak soud těmto návrhům nevyhověl. Obhajoba totiž navrhla doplnit dokazování o znalecký posudek z oboru zdravotnictví odvětví psychologie a psychiatrie na obžalovaného, nicméně soud dospěl ve světle všech provedených důkazů, že by takový důkaz byl nadbytečný. Na základě provedeného dokazování má totiž soud ucelený řetězec důkazů ve vztahu k předmětnému jednání, přičemž závěry znaleckého posudku ohledně osoby obžalovaného by dle názoru soudu nemohly přinést žádné relevantní poznatky, proto nebylo návrhu vyhověno.
15. Na základě provedeného dokazování tedy soud dospěl k závěru, že se vše odehrálo tak, jak je popsáno shora. Obžalovaný sice jakékoliv nevhodné chování, fyzické napadání, vyhrožování ve vztahu k poškozené popřel, nicméně soud jeho obhajobě ve světle provedených důkazů neuvěřil.
16. Předně je třeba konstatovat, že poškozená od samého počátku podrobně a věrohodně (ve shodě s verzemi z přípravného řízení) popisovala, k jakému jednání ze strany obžalovaného docházelo, popsala všechny shora uvedené formy včetně výhrůžky, že pokud jí něco udělá, dá dceru do babyboxu (potvrdili i další svědci), takže soud o tuto výhrůžku rozšířil popis skutku. Kdyby stála její výpověď v poli důkazů osamoceně, byla by pro soud důkazní situace podstatně komplikovanější, nicméně k tomu v daném případě rozhodně nedošlo, naopak výpověď poškozené potvrzovaly i ostatní provedené důkazy. V tomto ohledu soud poukazuje zejména na komunikaci poškozené s obžalovaným, z níž je patrné, že se obžalovaný ve vztahu k poškozené nebál použít velice peprných slov a dokonce mu nebylo zatěžko jí vyhrožovat fyzickým násilím (soud rozhodně neuvěřil obhajobě obžalovaného v tom smyslu, že tyto zprávy napsala sama poškozená a on o nich nic neví, neboť poškozená popřela, že by měla jakékoliv přístupy k zařízením obžalovaného, rovněž znalci dospěli k závěru, že poškozená rozhodně nemá žádné sklony si nic vymýšlet a dále bylo z audionahrávek zjištěno, že obžalovaný je rozhodně ve vztahu k poškozené schopen výhrůžek užít, takže soud nemá žádný důvod pochybovat o tom, že zprávy psal skutečně obžalovaný). Nelze opomenout ani fotografii o poranění nohy poškozené. Ta sama o sobě jistě nedokládá, že takové poranění způsobil obžalovaný (ten však hození mobilního telefonu připustil), ale je zřejmé, že v dané době k takovému poranění došlo, což opět potvrzuje věrohodnost výpovědi poškozené, když si lze jen stěží představit, že by si takové zranění sama způsobil. Nutno podotknout, že se obžalovaná dostala až do takové situace, že se rozhodl vyhledat odbornou pomoc, jak o tom svědčí zpráva intervenčního centra. Dále je třeba zmínit, že kamarádky poškozené (K[REDACTED] a K[REDACTED]) popisovaly konflikty, které se měly odehrát mezi poškozenou a obžalovaným v naprosté shodě tak, jak to popisovala poškozená, což i ve světle závěrů znaleckého posudku o věrohodnosti poškozené dokládá, že k daným jednáním ze strany obžalovaného skutečně docházelo a poškozená situaci řešila tak, že se svým kamarádkám svěřovala. Je sice pravdou, že tyto kamarádky nebyly konfliktům nikdy přítomny, nicméně zaprvé popsaly všechny incidenty jako poškozená, což samozřejmě podporuje věrohodnost poškozené a zároveň rovněž popsaly, k jaké proměně osobnosti u poškozené ve vztahu s obžalovaným došlo. Popsaly tedy jak se z usměvavé a šťastné poškozené stala osoba vystrašená, nervózní, plná obav z obžalovaného. Rovněž obě tyto svědkyně popsaly, jak si poškozená dopředu plánovala, jakým způsobem před obžalovaným uteče, pokud k něčemu dalšímu dojde, což rovněž

Shodu s prvopisem potvrzuje Blanka Svoboda Šrajerová.

dokládá, že k něčemu ze strany obžalovaného muselo dojít a poškozená z něho měla strach, až takový, že se připravovala na útěk. Vše dle názoru soudu dokládají i důkazy k poslednímu incidentu ze dne 25.2.2022, když poškozená informovala ohledně svého útěku před obžalovaným svědkyni K [REDAKCE] a svoji matku a bratra. Právě matka a bratr poškozené pak popsali vývoj vztahů s poškozenou, to že vztahu s obžalovaným nepřáli, došlo k přerušení kontaktů s poškozenou, nicméně když došlo k situaci ze dne 25.2.2022, tak již museli zasáhnout a poškozené pomoci. Oba rovněž popisovali obrovskou psychickou proměnu poškozené a zejména násilné agresivní chování ze strany obžalovaného, k němuž docházelo při předávání dcery, což dokládá, že ve vztahu k poškozené byl obžalovaný schopen násilného jednání. Oba popisovali vyhrocenou situaci z pizzerie, které nejprve nebyli přítomni, nicméně posléze se dostavili a nakonec vše skončilo odvozem poškozené do nemocnice a zjištění, že má zlomený prst. Matka poškozené pak popisovala i situaci z vánoc 2021, kdy pozvala poškozenou na vánoce a popisovala její zbídačený stav, propadlé rysy, že je uplakaná a skoro bez vlasů, přičemž působila nešťastně. S ohledem na shora zmíněné důkazy nemá soud vůbec žádný důvod pochybovat o věrohodnosti poškozené, neboť z mnoha důkazů vyplývá, že byla poškozená vystavena fyzickému i psychickému nátlaku ze strany obžalovaného. Proměna psychického stavu poškozené, tak jak o něm hovořili všichni její blízcí, pak dle názoru soudu jednoznačně dokládá, že poškozená byla ze strany obžalovaného vystavena hrubému a ponižujícímu fyzickému i psychickému jednání, které vedlo ke změně osoby poškozené, která spočívala v reálné obavě o svůj a dceřin život, v podstatě uzavření se do sebe, pocitů deprese, nechuti vstupovat do vztahu s mužem. Právě tato proměna dle názoru soudu objektivně dokládá, že ve vztahu s obžalovaným musela poškozená čelit fyzickému i psychickému násilí. To vše, co se soud dozvěděl ze svědeckých výpovědí shora zmiňovaných svědků, pak potvrdily závěry znaleckého posudku na osobu poškozené. Oba znalci uvedli, že neměli žádných pochyb o pravdivosti tvrzení poškozené a že závěry, k nimž dospěli, plně odpovídají popisu události poškozenou. Zjištěná posttraumatická porucha se plně rozvinula v souvislosti s jednáním obžalovaného. Shora uvedené důkazy dle názoru soudu tvoří ucelený řetězec důkazů. Na základě těchto důkazů mohl soud bezpečně uzavřít, že k jednání tak, jak jej popisuje poškozená, skutečně došlo. Byť provedené kamerové záznamy, které soud k důkazu provedl, nesouvisí s jednáním z předmětné doby, dokládají dle názoru soudu, že se obžalovaný popisovaného jednání skutečně mohl dopustit. Z těchto kamerových a audio záznamů totiž dle názoru soudu vyplývá, že je obžalovaný schopen jak fyzického tak psychického nátlaku ve vztahu k poškozené.

17. Ve světle shora uvedených důkazů soud neuvěřil výpovědi obžalovaného, neboť tato je v přímém rozporu se shora uvedenými důkazy. Ačkoliv obžalovaný tvrdil, že se nedopustil žádného násilného jednání, vyplývá pravý opak z tvrzení poškozené a dalších svědků, dále z komunikace mezi ním a poškozenou, kde je evidentní výhrůžka fyzickou likvidací a zejména z faktické psychické proměny, která nenastala u poškozené a která byla konstatována znalci. Pokud by se obžalovaný takového jednání nedopustil, stěželo by se u poškozené rozvinula posttraumatická stresová porucha a svědci by nemohli popisovat tak výraznou proměnu u poškozené. Nelze opomenout, že byl obžalovaný po jednání ze dne 25.2.2022 vykázán ze společného bydliště a následně bylo soudem vydáno i zmiňované předběžné opatření, což rovněž svědčí o vážnosti situace. Soud tedy výpovědi obžalovaného neuvěřil, přičemž k tomuto přispěly i důkazy provedené k období následnému po předmětném období (kamerové a audio záznamy), z nichž je dle názoru soudu patrné „nevhodné“ chování obžalovaného ve vztahu k poškozené. Pakliže byly provedeny důkazy „ve prospěch“ obžalovaného, tím má soud na mysli výpovědi jeho spolupracovníků a jeho současné družky, pak tyto nikterak nevyvrací shora zmíněné důkazy, které svědčí o vině obžalovaného. Svědci se sice snažili vybarvit obžalovaného v příznivém světle, nicméně je třeba podotknout, že tito svědci nebyli a ani nemohli být přítomni událostem popisovaným v předmětném skutku. I tak svědek A [REDAKCE] popisoval, jak byl přítomen události, kdy v bytě u obžalovaného zasahovala

policie, údajně kvůli hádce mezi poškozeným a obžalovanou. Nadto soud dodává, že ačkoliv se právě tento svědek snažil obžalovaného vybarvit v lepším světle, je dle názoru soudu z kamerového záznamu z pizzerie patrné, že se právě tento svědek snaží obžalovaného v dané situaci klidnit a zároveň utěšuje poškozenou. Tyto důkazy tedy nemohou nabourat ucelený řetězec důkazů, jak o něm hovořil soud shora.

18. Soud tedy dospěl k závěru, že obžalovaný v období od srpna roku 2021 do února 2022 v Kladně, ve společném bydlíšti psychicky a fyzicky týral poškozenou a to tak, že jí opakovaně hrubě urážel vulgárními výrazy, verbálně ji ponižoval a vyjadřoval k ní odpor a nenávisť (SMS zprávy a výpověď poškozené a svědků), opakovaně ji bil otevřenou dlaní do zadní části hlavy a obličeje, házel po ní různé předměty (výpovědi poškozené, svědků, a to ve spojení se závěry znaleckých posudků), přičemž minimálně v jednom případě ji zasáhl mobilním telefonem do oblasti stehna (shora uvedené, připuštění ze strany obžalovaného a pořízená fotografie) a tím jí způsobil hematoma, dále po poškozené ve stejném období požadoval navrácení různých peněžních částek, které poškozené poskytl na chod jejich společné domácnosti a to za užití nekonkrétních osobních i telefonických výhrůzek (komunikace a výpovědi), dále ve stejném období vyhrožoval poškozené tím, že pokud jí něco udělá nebo zabije, tak dá dceru do babyboxu (výpovědi poškozené a svědků ve světle závěrů znaleckého posudku) a dále dne 6. 9. 2021 v 00.25 hodin prostřednictvím konverzace na sociální síti vyhrožoval poškozené rozbitím obličeje, pokud mu bude psát (komunikace), přičemž se u poškozené v důsledku dlouhodobého zlého zacházení rozvinula posttraumatická stresová porucha, která omezovala poškozenou na obvyklém způsobu života po dobu delší než 6 týdnů zejména nepříjemným subjektivním prožitkem deprese, tenze, katatymním myšlením centrováním na týrání ze strany manžela, poruchami spánku s nepříjemnými sny, flashbaky, strachem ze svého manžela s anticipační tenzí ze setkání s ním a event. dalšího napadání z jeho strany, senzitivní vztahovostí, strachem vycházet osamocena ven, sociálním stažením, strachem navázat nový partnerský vztah, emoční nestabilitou s plačtivostí, opuštěním aktivit běžných před týráním ze strany manžela a zvýšeným strachem o dceru (viz závěry znaleckého posudku a popis proměny poškozené ze strany svědků).
19. Na rozdíl od obžaloby soud shora popsané jednání podřadil pod jeden společný skutek, který spočíval v dlouhodobém fyzickém a psychickém týrání poškozené, tedy i skutek obžalobou popsaný jako vydírání pod bodem 2 soud podřadil pod soubor jednání spočívající v psychickém a fyzickém týrání obžalované. proto došlo k úpravě popisu skutku s tím, že nově bylo do popisu skutku zahrnuto ještě jednání spočívající ve výhrůžce, že pokud by jí něco udělal, dá dítě do babyboxu. I toto jednání ve světle provedených výhrůzek bezpochyby působilo na psychiku poškozené a bezpochyby v ní mohlo vyvolat reálné obavy a pocitu strachu, tak jak o nich poškozená hovořilo a stejně tak mohlo spolupůsobit při vzniku zjištěné poruchy. K danému soud dodává, že o tomto jednání hovořila poškozená od samého počátku, takže se nejednalo o nic nového, rozhodně nemůže s ohledem na popis skutkového stavu věci nabourat totožnost skutku.
20. Na základě shora uvedeného zjištěného skutkového stavu věci soud dospěl k závěru, že obžalovaný naplnil všechny znaky skutkové podstaty zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. b), d) trestního zákoníku, když týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí, způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví, a čin páchal po delší dobu. Soustavným a delším dobu trvajícím a ponižujícím fyzickým i psychickým jednáním působil na psychiku poškozené takovým způsobem, až se u ní rozvinula posttraumatická stresová porucha, která přetrvávala u poškozené minimálně do vyšetření provedeného znalci. Poškozená v důsledku jednání obžalovaného trpí depresemi, má strach v běžných životních situacích, trpí flashbaky, došlo u ní v podstatě k sociálnímu stažení a trpí i poruchami spánku s nepříjemnými sny. Soud neshledal na rozdíl od obžaloby potřebu vyčleňovat některá jednání obžalovaného ve vztahu k poškozené pod samostatný skutek (viz

shora k jednání uvedenému pod bodem 2 obžaloby), a proto nedospěl k závěru, že by bylo třeba dané jednání kvalifikovat i jako trestný čin dle § 175 odst. 1 trestního zákoníku. I z toho důvodu soud nepřistoupil na návrh obžaloby, kvalifikovat jednání spočívající ve výhrůžce umístění dítěte do babyboxu jako nebezpečné vyhrožování dle § 353 odst. trestního zákoníku. I zde soud dospěl k závěru, že se jednalo o část jednání obžalovaného, které se v konečném důsledku projevilo jako zločin podle § 199 odst. 1, 2 písm. b), d) trestního zákoníku.

21. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že tento v současné době žije s družkou A [REDACTED] B [REDACTED], s níž čeká narození potomka. Je zaměstnán v pizzerii Sachr, kde si vydělává kolem 25.000,- Kč měsíčně. Nemá žádný majetek. Nemá žádné zdravotní problémy. V rejstříku trestu nemá žádný záznam a má jeden záznam o přestupku proti občanskému soužití.

22. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry přihlédl soud k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k poměrům pachatele, k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. V první řadě je třeba poznamenat, že obžalovaný je dosud osobou netrestanou, když se v době spáchání nyní souzené trestné činnosti nedopustil předtím žádné protiprávní činnosti. Přestupek zmíněný shora spáchal až posléze. K jeho osobě je třeba uvést, že v podstatě vede normální život, i nyní vede rodinný život bez jakýchkoliv prohrěšků. Pokud jde o povahu samotné trestné činnosti, pak společenská škodlivost s ohledem především na způsobený následky trestné činnosti je velmi vysoká. Je evidentní, že v důsledku jednání obžalovaného došlo k citelné újmě v životě poškozené, s níž se bude vypořádávat po velmi dlouhou dobu, ne-li do konce života. Jeho jednání přetvořilo život poškozené v život plný pocitů strachu a obav, s nimiž se musí poškozená vyrovnávat každý den. Na straně obžalovaného navíc soud neshledal žádnou sebereflexi či potřebu své jednání korigovat. Na druhou stranu je třeba vnímat, že pochybení obžalovaného pramení evidentně z nezvládnutí rodinného, manželského a otcovského života, což může být v určité míře způsobeno jednak nedostatkem zkušeností, nevyzrálostí osoby obžalovaného a bezpochyby i rozdílnými kulturními zvyklostmi obžalovaného a poškozené. Tímto se soud nikterak nesnaží omlouvat jednání obžalovaného, pouze chce poukázat na důvody, které jej k takovému jednání mohly vést. S přihlédnutím k výše uvedenému, ke všem shora uvedeným okolnostem se soud rozhodl uložit obžalovanému alternativní trest, tedy podmíněný trest odnětí svobody, jehož výkon bude podmíněně odložen. Soud musel k dané situaci uložit přiměřený trest, přičemž byl vázán sazbou, která je pro trestný čin podle § 199 odst. 1, 2 tr. zákoníku dána v rozmezí 2 až 8 let. Soud pak jako přiměřený uložil trest odnětí svobody v trvání 30 měsíců, tedy trest uložil v dolní polovině zákonné trestní sazby, při samé dolní hranici trestní sazby, když při ukládání alternativního trestu přihlížel zejména k dosavadní bezúhonnosti obžalovaného. Výkon tohoto trestu pak podle § 81 a 82 tr. zákoníku odložil na zkušební dobu 48 měsíců, v jejímž průběhu bude bedlivě sledovat chování obžalovaného, zejména zda vede řádný život a plní všechny povinnosti vyplývající z předchozích i současného rozhodnutí. Jelikož mělo jednání obžalovaného na psychický stav poškozené značný neblahý vliv, rozhodl se soud dále obžalovanému podle § 82 odst. 3, ve spojení s § 48 odst. 4 písm. e) trestního zákoníku uložit, aby se v průběhu zkušební doby podmíněného odsouzení zdržel jakéhokoliv styku s poškozenou Věrou Mlouhi, narozenou 13. 2. 1981, vyjma styku týkajícího se výchovy a výživy nezletilé dcery A [REDACTED] M [REDACTED], narozené [REDACTED]. Nezletilá A [REDACTED] je dcerou obžalovaného a otec by měl ve vztahu k dceři vykonávat své otcovské povinnosti, proto soud nepřistoupil k úplnému „odstřižení“ obžalovaného od jeho dcery, nicméně zde je třeba si uvědomit a soud v tomto ohledu obžalovaného důrazně varuje, že v rámci styku s nezletilou se musí obžalovaný vyvarovat jakéhokoliv nevhodného ba dokonce protiprávního jednání ve vztahu k poškozené. Jestliže obžalovaný bude i nadále „nevhodně působit“ na poškozenou, dopustí se ve vztahu k její osobě jakéhokoliv nátlaku, výhrůžek či snad fyzického útoku, může dojít k jeho opětovnému odsouzení a dokonce k úplnému omezení styku s nezletilou dcerou. Je tak na obžalovaném, aby se povznese nad neúspěšným vztahem s poškozenou a prokázal, že

je schopen vést normální život, jehož součástí bude i řádná péče o nezletilou A■■■■. Pokud jde o předběžné opatření, které bylo obžalovanému uloženo, dospěl soud k závěru i s ohledem na jednání obžalovaného při předávání dítěte, a proto zatím předběžné opatření nerušil, že je namíste nechat předběžné opatření trvat až do právní moci rozsudku, jak je uvedeno v § 88n trestního řádu, neboť je dle názoru soudu třeba na obžalovaného dostatečně působit v tom směru, aby si uvědomil, že se bude muset začít při předávání dítěte chovat podstatně odlišněji, tedy tak aby nevytvářel na poškozenou žádný fyzický ani psychický nátlak, což ostatně ocení i samotná nezletilá. Proto zatím soud ponechal předběžné opatření v platnosti, byť je do budoucna zřejmé, že soud nechce omezovat styk obžalovaného s nezletilou.

23. Pokud jde o výrok o náhradu škody, pak soud nechce jakkoliv zpochybňovat způsobenou újmu poškozené spočívající v posttraumatické stresové poruše a z toho vyplývající nárok poškozené na odčinění takové újmy, nicméně dle názoru soudu by měl být takový nárok podložen znaleckým zkoumáním k posouzení způsobené škody tak, aby byl bezpečně ohodnocen rozsah a následky způsobené újmy a na základě toho mohlo být stanoveno odpovídající „zadostiučinění“, odpovídající náhrada. Právě s ohledem na absenci znaleckého posudku odkázal soud poškozenou na řízení ve věcech občanskoprávních dle § 229 odst. 1 trestního řádu.

Poučení:

Proti rozsudku lze podat odvolání. Rozsudek může odvoláním napadnout:

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci,
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání se podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje (u Okresního soudu v Kladně), a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. O odvolání proti rozsudku Okresního soudu v Kladně rozhoduje nadřízený krajský soud - Krajský soud v Praze.

Kladno 19. října 2023

Mgr. Štěpán Jirounek v.r.
předseda senátu